

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1579/2003 av den 9 september 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2003 av den 9 september 2003 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (äpplen) 3

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG ...** 4

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/639/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 4 september 2003 om förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse av byggprodukter enligt artikel 20.2 i rådets direktiv 89/106/EEG beträffande tappar för konstruktionsfogar ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3159]** 18

2003/640/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 4 september 2003 om förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse av byggprodukter enligt artikel 20.2 i rådets direktiv 89/106/EEG beträffande byggsatser för ytterväggsbeklädnader ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3160]** 21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

- * **Kommissionens beslut av den 5 september 2003 om användning av färgfotografier eller andra illustrationer för att varna för hälsorisker på tobaksförpackningar** ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3184] 24
-

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

- * **Rådets beslut 2003/642/RIF av den 22 juli 2003 om tillämpningen på Gibraltar av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska Unionens medlemsstater är delaktiga i** 27

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1579/2003
av den 9 september 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 september 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 september 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 september 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	136,2
	060	112,5
	064	73,5
	096	45,5
	999	91,9
0707 00 05	052	120,2
	096	16,4
	999	68,3
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	388	60,7
	524	54,5
	528	57,2
	999	57,5
0806 10 10	052	73,5
	064	62,1
	999	67,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	75,6
	400	86,1
	508	71,7
	512	96,0
	528	44,5
	720	61,8
	800	163,0
	804	87,3
	999	85,8
	0808 20 50	052
388		87,3
720		56,8
999		84,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	100,9
	999	100,9
0809 40 05	052	78,6
	060	62,4
	064	60,5
	066	65,8
	068	54,5
	093	70,3
	094	58,4
	512	67,0
	624	126,2
	999	69,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1580/2003
av den 9 september 2003
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (äpplen)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 6.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1061/2003 ⁽⁵⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B får utfärdas.

(2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för äpplen som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

(3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör äpplen som exporterats efter den 9 september 2003. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för äpplen som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1061/2003 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 9 september 2003 och före den 17 september 2003 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 september 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 september 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 44.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/59/EG

av den 15 juli 2003

om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I artikel 5.1, 5.2 och 5.4 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 ⁽⁴⁾ föreskrivs det att vissa förare vid gods- eller persontransporter på väg skall inneha ett bevis på sin yrkeskompetens anpassat efter deras ålder, fordonskategorin och körningens längd i enlighet med gemenskapsreglerna om en lägsta utbildningsnivå för vissa förare vid vägtransporter. Denna miniminivå fastställs i direktiv 76/914/EEG ⁽⁵⁾.

(2) Eftersom bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3820/85 omfattar en mycket liten andel förare och en obligatorisk utbildning för närvarande endast föreskrivs av några medlemsstater, utövar flertalet förare inom gemenskapen i dag sitt yrke endast på grundval av körkortet.

⁽¹⁾ EGT C 154 E, 29.5.2001, s. 258, och EGT C 20 E, 28.1.2003, s. 263.

⁽²⁾ EGT C 260, 17.9.2001, s. 90.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 januari 2002 (EGT C 271 E, 7.11.2002, s. 381), rådets gemensamma ståndpunkt av den 5 december 2002 (EUT C 32 E, 11.2.2003, s. 9) och Europaparlamentets beslut av den 8 april 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 13 juni 2003.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 76/914/EEG av den 16 december 1976 om minimikrav på utbildning av vissa förare av vägfordon (EGT L 357, 29.12.1976, s. 36).

(3) För att förarna skall kunna uppfylla de nya krav som marknadsutvecklingen för vägtransporter medför, bör gemenskapsreglerna utsträckas till att omfatta alla förare, oavsett om de framför fordon i egenskap av egenföretagare eller som löntagare, eller om de arbetar för egen eller annans räkning.

(4) Syftet med att uppställa nya gemenskapsregler är att säkerställa förarens lämplighet på grundval av hans kompetens, såväl när det gäller rätten att framföra fordon som vid utövandet av denna verksamhet.

(5) Avsikten med kravet på grundläggande kompetens och fortbildning är särskilt att förbättra trafiksäkerheten och förarens säkerhet, inbegripet vid sådana åtgärder som föraren utför då fordonet står stilla. Dessutom bör ett moderniserat föraryrke väcka ungdomars intresse för detta yrke och på så sätt bidra till rekryteringen av nya förare vid en tidpunkt då det råder brist på sådana.

(6) För att undvika ojämlikhet i konkurrensvillkoren bör detta direktiv omfatta medborgare, såväl i en medlemsstat som i ett tredje land, vilka framför fordon och är anställda i ett företag som är etablerat i en medlemsstat eller anlitas av ett sådant företag.

(7) För att kunna fastställa att föraren uppfyller sina åligganden bör medlemsstaterna utfärda ett bevis till denne om yrkesmässig kompetens, nedan kallat "yrkeskompetensbevis", som belägg för dennes grundläggande kompetens eller fortbildning.

(8) Med hänsyn till skillnaderna mellan de system som redan finns i vissa medlemsstater bör medlemsstaterna kunna välja mellan flera olika alternativ för att underlätta genomförandet av bestämmelserna om den grundläggande kompetensen.

(9) För att upprätthålla kompetensen för redan yrkesverksamma förare bör dessa åläggas en periodiskt återkommande vidareutbildning i sådana frågor som är väsentliga för deras yrkesutövning.

(10) Minimikraven för den grundläggande kompetensen och fortbildningen omfattar de säkerhetsregler som skall iakttas under framförande av fordon och vid stillastående. Utvecklingen av ett defensivt sätt att framföra fordon, dvs. att förutse faror och ta hänsyn till övriga trafikanter, vilket går hand i hand med en rationell bränsleförbrukning, kommer att få positiva följdverkningar både för samhället och för själva vägtransportsektorn.

- (11) Detta direktiv bör inte påverka rättigheterna för de förare som har erhållit ett för framförande av fordon nödvändigt körkort vid ett tidigare datum än det som föreskrivs för erhållandet av det yrkeskompetensbevis som styrker att innehavaren besitter motsvarande grundläggande kompetens.
- (12) Endast utbildningsorgan som godkänts av medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kunna organisera de utbildningskurser som ingår i den grundläggande kompetensen och fortbildningen. För att garantera kvaliteten på de godkända centrumen bör de behöriga myndigheterna fastställa harmoniserade kriterier för godkännande, bland annat krav på en välgrundad yrkeskompetens.
- (13) Inte endast de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna utan även de enheter som dessa utser bör få i uppdrag att anordna de prov som avses inom ramen för den grundläggande kompetensen och fortbildningen. Med hänsyn till den betydelse som en enhetlig tillämpning av detta direktiv har för trafiksäkerhet och jämlika konkurrensvillkor, bör medlemsstaternas behöriga myndigheter övervaka dessa prov.
- (14) Medlemsstaterna bör föreskriva att den första fortbildningen skall vara avslutad och till föraren utfärda yrkeskompetensbeviset för denna senast fem år efter antingen datumet för utfärdandet av yrkeskompetensbeviset för den grundläggande kompetensen eller sista datumet för vissa förares hävdande av sina tidigare rättigheter. Kortare eller längre tidsfrister bör även tillåtas. Efter sin första fortbildning bör föraren gå en fortbildningskurs vart femte år.
- (15) För att styrka att en förare som är medborgare i en medlemsstat innehar ett av de yrkeskompetensbevis som avses i detta direktiv, och för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av de olika yrkeskompetensbevisen, bör medlemsstaterna föra in den därför avsedda harmoniserade gemenskapskoden samt det datum då koden upphör att gälla antingen på körkortet eller på det nya yrkeskompetensbeviset för förare; detta kort kommer att ömsesidigt erkännas av medlemsstaterna och en harmoniserad modell för det anges i detta direktiv. Det bör uppfylla samma säkerhetskrav som körkortet, med hänsyn till betydelsen för trafiksäkerheten och jämlika konkurrensvillkor av de rättigheter som beviset medför. Tack vare möjligheten för medlemsstaterna att föra in gemenskapskoden på det nya kortet bör dessa kunna föreskriva en giltighetsperiod för körkortet som inte sammanfaller med det datum då en fortbildning upphör att gälla, eftersom varje medlemsstat enligt direktiv 91/439/EEG⁽¹⁾ behåller rätten att på grundval av nationella kriterier fastställa giltighetstiden för de körkort som den utfärdar.
- (16) Bilagorna I och Ia till direktiv 91/439/EEG bör ändras så att man i förteckningen över de harmoniserade koderna och underkoderna i dessa bilagor lägger till den nya gemenskapskoden som fastställer det datum fram till vilket föraren uppfyller kravet på yrkeskompetens, antingen det gäller grundläggande kompetens eller fortbildning.
- (17) Särskilda certifieringsbestämmelser bör fastställas för förare som är medborgare i tredje land och som omfattas av detta direktiv.
- (18) Kommissionen bör övervaka genomförandet av detta direktiv med hänsyn bland annat till de olika systemen för grundläggande kompetens som föreskrivs här och förelägga Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén en rapport om detta.
- (19) Med hänsyn till det stora antal förare som omfattas av detta direktiv bör det föreskrivas att bestämmelserna om den grundläggande kompetensen skall tillämpas i två steg, beroende på om det rör sig om fordon som framförs för persontransporter eller för godstransporter. Genom uppskovet med tillämpningen av detta direktiv när det gäller kravet på grundläggande kompetens för förare av fordon för godstransporter och persontransporter bör även införandet av fortbildningen kunna ske stegvis.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (21) Med hänsyn till att bestämmelserna om den grundläggande kompetensen skall börja att tillämpas vid två olika datum bör berörda bestämmelser i såväl förordning (EEG) nr 3820/85 som direktiv 76/914/EEG upphävas.
- (22) Det är emellertid önskvärt, för att respektera gemenskapsrättens principer, att från tillämpningen av detta direktiv undanta förare av fordon som används för transporter när detta anses ha en mindre inverkan på trafiksäkerheten eller i de fall då kraven i detta direktiv skulle medföra en oproportionell ekonomisk eller social börda.
- (23) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att inrätta en standard för hela gemenskapen i fråga om grundläggande kompetens och fortbildning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, 24.8.1991, s. 1). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/56/EG (EGT L 237, 21.9.2000, s. 45).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på personer som framför fordon och som är

- a) medborgare i en medlemsstat,
- b) medborgare i ett tredje land anställda av ett företag som är etablerat i en medlemsstat, eller som anlitas av ett sådant företag,

nedan kallade "förare" och som utför transporter på allmän väg inom gemenskapen med följande fordon:

- Fordon för vilka det krävs innehav av körkort av någon av kategorierna C1, C1 + E, C eller C + E enligt definitionerna i direktiv 91/439/EEG, eller ett körkort som erkänns vara likvärdigt.
- Fordon för vilka det krävs innehav av körkort av någon av kategorierna D1, D1 + E, D eller D + E enligt definitionerna i direktiv 91/439/EEG, eller ett körkort som erkänns vara likvärdigt.

Artikel 2

Undantag

Detta direktiv skall inte tillämpas på förare

- a) av fordon vars högsta hastighet inte överstiger 45 km/h,
- b) av fordon som används för militära ändamål, av räddningstjänsten, brandväsendet och ordningsmakten eller som står under dessas kontroll,
- c) av fordon som utsätts för vägprov i syfte att göra tekniska förbättringar, reparationer eller underhåll samt nya eller ombyggda fordon som ännu inte har börjat användas,
- d) av fordon som används i nödsituationer eller för räddningsinsatser,
- e) av fordon som används vid trafikskoleutbildning för körkort eller yrkeskompetensbevis enligt artikel 6 och artikel 8.1,
- f) av fordon som används för icke-kommersiell persontransport eller transport av varor, för eget bruk,

- g) av fordon som transporterar material och utrustning som föraren använder i sitt arbete, under förutsättning att framförandet av fordonet inte är förarens huvudsakliga sysselsättning.

Artikel 3

Kompetens och utbildning

1. För att få framföra fordon enligt definitionen i artikel 1 krävs dels grundläggande kompetens, dels fortbildning. I detta syfte skall medlemsstaterna föreskriva följande:

- a) Ett system för förvärvande av grundläggande kompetens

Medlemsstaterna skall välja mellan följande två alternativ:

- i) Ett alternativ med både deltagande i utbildning och genomfört prov

I enlighet med avsnitt 2 punkt 2.1 i bilaga I skall detta slag av grundläggande kompetens omfatta krav på deltagande i utbildning av en viss längd. Denna skall avslutas med ett prov. Vid godkänt resultat skall ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1 a utfärdas.

- ii) Ett alternativ med endast prov

I enlighet med avsnitt 2 punkt 2.2 i bilaga I skall detta slag av grundläggande kompetens inte omfatta krav på deltagande i utbildning utan endast ett teoretiskt och ett praktiskt prov. Vid godkänt resultat skall ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1 b utfärdas.

Dock får en medlemsstat ge en förare tillstånd att framföra fordon inom den statens territorium innan han har erhållit ett yrkeskompetensbevis, då föraren deltar i en nationell yrkesutbildning om lägst sex månader, under en period om högst tre år. Inom denna yrkesutbildning får de prov som avses i leden i och ii genomföras i etapper.

- b) Ett fortbildningssystem

I enlighet med avsnitt 4 i bilaga I skall fortbildningen omfatta krav på deltagande i utbildning. Till styrkande av denna utbildning skall ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 8.1 utfärdas

2. Medlemsstaterna får även införa ett system för att i snabbare tempo förvärva grundläggande kompetens så att förare kan få framföra fordon i de fall som anges i artikel 5.2 a ii, 5.2 b, 5.3 a i och 5.3 b.

I enlighet med avsnitt 3 i bilaga I skall den snabbförvärvade grundläggande kompetensen omfatta krav på deltagande i en utbildning. Denna skall avslutas med ett prov. Vid godkänt provresultat skall yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.2 utfärdas.

3. Medlemsstaterna får undanta förare som har erhållit det examensbevis om yrkesmässig kompetens som föreskrivs i direktiv 96/26/EG⁽¹⁾ från de prov som avses i punkterna 1 a i och ii och 2 i fråga om de ämnen som ingår i det prov som anges i det direktivet och i förekommande fall från närvaroplikt vid motsvarande kursmoment.

Artikel 4

Hävdvunna rättigheter

Undantagna från kravet på grundläggande kompetensbevis är de förare som innehar

- a) ett körkort av någon av kategorierna D1, D1 + E, D, D + E eller ett körkort som erkänns vara likvärdigt och som utfärdats senast två år efter det att tidsfristen för införlivande av detta direktiv löpt ut,
- b) ett körkort av någon av kategorierna C1, C1 + E, C, C + E eller ett körkort som erkänns vara likvärdigt och som utfärdats senast tre år efter det att tidsfristen för införlivande av detta direktiv löpt ut.

Artikel 5

Grundläggande kompetens

1. För att uppnå grundläggande kompetens krävs det inte att den sökande redan innehar körkort för motsvarande kategori.
2. Förare av fordon som är avsett för godstransporter får
 - a) från och med 18 års ålder framföra fordon
 - i) i körkortskategorierna C och C + E under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1,
 - ii) i körkortskategorierna C1 och C1 + E under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.2.
 - b) från och med 21 års ålder framföra fordon i körkortskategorierna C och C + E under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.2.
3. Förare av fordon som är avsett för persontransporter får
 - a) från och med 21 års ålder framföra fordon
 - i) i körkortskategorierna D och D + E när de används för persontransporter i reguljär trafik på sträckor som inte överstiger 50 km samt fordon i körkortskategorierna D1 och D1 + E under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.2.

Medlemsstaterna får tillåta förare av fordon att från och med 18 års ålder på deras territorium framföra fordon av en av ovannämnda kategorier om föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1.

- ii) i körkortskategorierna D och D + E, under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1.

Medlemsstaterna får tillåta förare av fordon att från och med 20 års ålder på deras territorium framföra fordon av en av ovannämnda kategorier om föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.1. Denna åldersgräns kan sänkas till 18 år när föraren kör fordonet utan passagerare.

- b) från och med 23 års ålder framföra fordon i körkortskategorierna D och D + E under förutsättning att föraren innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6.2.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av de åldersgränser som anges i punkt 2 behöver inte förare av fordon som utför godstransporter och som innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6 för någon av de fordonskategorier som omfattas av punkt 2 i den här artikeln förvärva ett sådant yrkeskompetensbevis för övriga fordonskategorier som omfattas av den punkten.

Dessa bestämmelser gäller på samma villkor förare som utför persontransporter för de fordonskategorier som avses i punkt 3.

5. Förare av fordon som utför godstransporter och som utvidgar eller ändrar sin verksamhet till att omfatta även persontransporter eller omvänt och som innehar ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6, behöver inte upprepa de gemensamma delarna i den grundläggande kompetensen utan endast de delar som är specifika för den nya kompetensen.

Artikel 6

Yrkeskompetensbevis om uppnådd grundläggande kompetens

1. Yrkeskompetensbevis om uppnådd grundläggande kompetens
 - a) Yrkeskompetensbevis utfärdat på grundval av deltagande i en utbildning och genomfört prov

I enlighet med artikel 3.1 a i skall medlemsstaterna kräva att aspiranten deltar i utbildning vid ett utbildningscentrum som godkänts av de behöriga myndigheterna i enlighet med avsnitt 5 i bilaga I, nedan kallat "godkänt utbildningscentrum". I denna utbildning skall samtliga ämnen som avses i förteckningen i avsnitt 1 i bilaga I tas upp. Utbildningen skall avslutas med godkänt resultat i det prov som avses i avsnitt 2 punkt 2.1 i bilaga I. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller ett organ som utsetts av dessa skall anordna provet, som syftar till att kontrollera om aspiranten har den kunskapsnivå i ovannämnda ämnen som krävs i avsnitt 1 i bilaga I. Nämnda myndigheter eller organ skall övervaka provet och vid godkänt resultat till föraren utfärda ett yrkeskompetensbevis om uppnådd grundläggande kompetens.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter (EGT L 124, 23.5.1996, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/76/EG (EGT L 277, 14.10.1998, s. 17).

b) Yrkeskompetensbevis utfärdat på grundval av genomförda prov

I enlighet med artikel 3.1 a ii skall medlemsstaterna kräva att aspiranten uppnår godkända resultat i de teoretiska och praktiska prov som avses i avsnitt 2 punkt 2.2 i bilaga I. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller ett organ som utsetts av dessa skall anordna dessa prov, som syftar till att kontrollera om aspiranten har den kunskapsnivå i samtliga ovannämnda ämnen som krävs i avsnitt 1 i bilaga I. Nämnda myndigheter eller organ skall övervaka provet och vid godkänt resultat till föraren utfärda ett yrkeskompetensbevis om uppnådd grundläggande kompetens.

2. Yrkeskompetensbevis om snabbförvärvad grundläggande kompetens

I enlighet med artikel 3.2 skall medlemsstaterna kräva att aspiranten deltar i utbildning vid ett godkänt utbildningscentrum. I denna utbildning skall samtliga de ämnen som avses i avsnitt 1 i bilaga I tas upp.

Utbildningen skall avslutas med ett prov enligt avsnitt 3 i bilaga I. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller ett organ som utsetts av dessa skall anordna provet, som syftar till att kontrollera om aspiranten har den kunskapsnivå i ovannämnda ämnen som krävs i avsnitt 1 i bilaga I. Nämnda myndigheter eller organ skall övervaka provet och vid godkänt resultat till föraren utfärda ett yrkeskompetensbevis om snabbförvärvad grundläggande kompetens.

Artikel 7

Fortbildning

I fortbildningen, som skall syfta till att ge innehavare av yrkeskompetensbevis enligt artikel 6 samt sådana förare som avses i artikel 4 en möjlighet att uppdatera de viktigaste kunskaperna för yrkets utövande, skall tyngdpunkten läggas på trafiksäkerhet och rationell bränsleförbrukning.

Utbildningen skall anordnas av ett godkänt utbildningscentrum i enlighet med avsnitt 5 i bilaga I. Om föraren byter företag skall hänsyn tas till fortutbildning som redan genomgått.

Syftet med fortbildningen skall vara att fördjupa kunskaperna i och repetera vissa av de ämnen som avses i avsnitt 1 i bilaga I.

Artikel 8

Yrkeskompetensbevis om fortbildning

1. Efter fortbildningen enligt artikel 7 skall medlemsstaternas behöriga myndigheter eller det godkända utbildningscentrumet till föraren utfärda ett yrkeskompetensbevis om fortbildning.

2. Följande förare skall genomgå en första fortbildning:

a) Innehavare av ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6, inom fem år efter den dag då yrkeskompetensbeviset utfärdades.

b) Förare enligt artikel 4, inom fem år efter de tidpunkter som anges i artikel 14.2, enligt en tidsplan som fastställs av medlemsstaterna.

Medlemsstaterna får förkorta eller förlänga de perioder som avses i leden a och b, bland annat för att de skall sammanfalla med den dag då körkortets giltighetstid löper ut eller för att möjliggöra ett successivt införande av fortbildningen. Perioden får dock inte vara kortare än tre år eller längre än sju år.

3. Förare som har genomgått den första fortbildningen enligt punkt 2 skall genomgå fortbildning vart femte år, före utgången av giltighetstiden för yrkeskompetensbeviset om fortbildning.

4. Innehavare av ett yrkeskompetensbevis enligt artikel 6 eller artikel 8.1 samt förare enligt artikel 4 som upphört att vara yrkesverksamma och som inte längre uppfyller kraven i punkterna 1–3 skall genomgå en fortbildning innan de återgår till att utöva yrket.

5. Förare som utför godstransporter eller persontransporter på väg, och som har genomgått fortbildning för någon av körkortskategorierna i artikel 5.2 och 5.3, skall undantas från skyldigheten att genomgå fortbildning för någon annan av de kategorier som anges i de punkterna.

Artikel 9

Utbildningsort

Förare enligt artikel 1 a skall erhålla den grundläggande kompetens som anges i artikel 5 i den medlemsstat där de har normal hemvist (bostadsorten) enligt definitionen i artikel 14 i förordning (EEG) nr 3821/85 ⁽¹⁾.

Förare enligt artikel 1 b skall erhålla denna kompetens i den medlemsstat där företaget är etablerat eller i den medlemsstat som utfärdat arbetstillstånd för dem.

Förare enligt artikel 1 a och b skall genomgå fortbildning enligt artikel 7 i den medlemsstat där de har normal hemvist (bostadsorten) eller i den medlemsstat där de arbetar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1360/2002 (EGT L 207, 5.8.2002, s. 1).

Artikel 10

Gemenskapskod

1. På grundval av yrkeskompetensbevis enligt artikel 6 eller artikel 8.1 skall medlemsstaternas behöriga myndigheter införa gemenskapskoden enligt punkt 2 i den här artikeln intill motsvarande körkortskategorier, med beaktande av bestämmelserna i artikel 5.2 och 5.3 och artikel 8,

- antingen på körkortet,
- eller på det yrkeskompetensbevis för förare som skall upprättas i enlighet med förslaget i bilaga II.

De yrkeskompetensbevis för förare som medlemsstaterna utfärdar skall erkännas ömsesidigt. Vid utfärdandet av beviset skall de behöriga myndigheterna förvissa sig om att det körkort vars nummer anges på beviset alljämt är giltigt.

2. Följande gemenskapskod skall läggas till i den förteckning över harmoniserade gemenskapskoder som ingår i bilagorna I och Ia till rådets direktiv 91/439/EEG:

”95. Yrkeskompetensbevis enligt artikel 3 giltigt t.o.m. ... (t.ex. 95.01.01.2012).”

3. a) Förare enligt artikel 1 b som framför fordon som används för godstransporter på väg skall förete intyg för den kompetens och utbildning som föreskrivs i detta direktiv i form av det förartillstånd som avses i förordning (EG) nr 484/2002 ⁽¹⁾.

Medlemsstaten får, som ett komplement till detta tillstånd, till en sådan förare utfärda det yrkeskompetensbevis för förare som avses i bilaga II och som är försett med motsvarande gemenskapskod.

b) Förare enligt artikel 1 b som framför fordon som används för persontransporter på väg skall förete intyg för den kompetens och utbildning som föreskrivs i detta direktiv genom

- antingen gemenskapskoden på gemenskapskörkortet, om han innehar detta körkort, eller
- det yrkeskompetensbevis för förare som avses i bilaga II och som är försett med motsvarande gemenskapskod, eller
- ett nationellt bevis vars giltighet medlemsstaterna ömsesidigt erkänner på sina respektive territorier.

Artikel 11

Anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I och II till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 12.2.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 13

Rapport

Kommissionen skall senast den 10 september 2011 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna en rapport som innehåller en första bedömning av genomförandet av detta direktiv, särskilt i fråga om likvärdigheten mellan de olika system för förvärvande av grundläggande kompetens som anges i artikel 3 samt hur effektiva de är för att uppnå den fastställda kompetensnivån. Denna rapport skall vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 14

Införlivande och genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 10 september 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser

- när det gäller grundläggande kompetens för framförande av fordon i körkortskategorierna D1, D1 + E, D och D + E från och med den 10 september 2008.
- när det gäller grundläggande kompetens för framförande av fordon i körkortskategorierna C1, C1 + E, C och C + E från och med den 10 september 2009.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta och bistå varandra vid tillämpningen av dessa bestämmelser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 484/2002 av den 1 mars 2002 om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 881/92 och (EEG) nr 3118/93 i syfte att införa ett förartillstånd (EGT L 76, 19.3.2002, s. 1).

*Artikel 15***Upphävande**

1. Artikel 5 i förordning (EEG) nr 3820/85 skall upphöra att gälla enligt följande:

- a) Punkt 1 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 10 september 2009.
- b) Punkterna 2 och 4 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 10 september 2008.

2. Direktiv 76/914/EEG skall upphöra att gälla från och med den 10 september 2009.

3. De bestämmelser i lagar och andra författningar som har antagits för att följa direktiv 76/914/EEG skall inte längre tillämpas

- från och med den 10 september 2008 på förare av fordon för persontransporter på väg,
- från och med den 10 september 2009 på förare av fordon för godstransporter på väg.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 17***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

BILAGA I

MINIMIKRAV I FRÅGA OM KOMPETENS OCH UTBILDNING FÖR YRKESFÖRARE

Avsnitt 1: Förteckning över ämnen

De kunskaper som skall beaktas när förarens grundläggande kompetens och fortbildning fastställs av medlemsstaterna skall omfatta åtminstone alla ämnen i denna förteckning. I dessa ämnen skall aspiranterna uppnå den nivå i fråga om kunskaper och praktiska färdigheter som krävs för att på ett tryggt sätt framföra fordon i den berörda körkortskategorin.

Den lägsta kunskapsnivån får inte vara lägre än nivå 2 enligt de utbildningsnivåer som anges i bilaga 1 till beslut 85/368/EEG⁽¹⁾, det vill säga den nivå som uppnåtts genom utbildning i den obligatoriska skolan, kompletterad med en yrkesutbildning.

1. *Avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelserna*

För samtliga körkort

- 1.1 Mål: att känna till kraftöverföringens egenskaper för optimal användning av dessa.

Kurvorna över motors vridmoment, effekten och bränsleförbrukningen, optimal användning av varvräknare, diagram över växellådans utväxling.

- 1.2 Mål: att känna till säkerhetsanordningarnas tekniska egenskaper och funktion för att behärska fordonet, minska slitaget och att förebygga störningar.

Särskilda egenskaper hos det hydrauliska bromsservosystemet, bromsarnas och retarderns begränsningar, kombinerad användning av bromsar och retarder, optimalt utnyttjande av förhållandet fart-växellåda, användning av fordonets tröghet, metoder för att sakta ner och bromsa i nedförsbacke, agerande om fel uppstår.

- 1.3 Mål: att kunna optimera bränsleförbrukningen.

Optimering av bränsleförbrukningen genom att tillämpa de kunskaper som anges i punkterna 1.1 och 1.2.

Körkort C, C + E, C1, C1 + E

- 1.4 Mål: att vara i stånd att ombesörja en lastning och samtidigt uppfylla säkerhetskraven och ett korrekt utnyttjande av fordonet.

Krafter som påverkar fordon i rörelse, hur växellådan bäst utnyttjas i förhållande till fordonets last och vägförhållanden, beräkning av fordonets eller fordonstågets nyttolast, beräkning av den totala volymen/bruttovolymen, fördelning av lasten, effekter av överbelastning på en axel, fordonsstabilitet och gravitationscentrum, typer av förpackningsmaterial och pallar.

Grundläggande godssäkringskategorier, metoder för fastspänning och säkring av gods, användning av spännband, kontroll av säkringsutrustning, användning av hanteringsutrustning, användning av presenningar.

Körkort D, D + E, D1, D1 + E

- 1.5 Mål: att kunna säkerställa passagerarnas säkerhet och bekvämlighet.

Justering av rörelser i längd- och sidriktningen, gemensamt bruk av vägnätet, placering på körbanan, mjukhet vid inbromsning, behärskning av överhänget, användning av särskild infrastruktur (offentliga platser och reserverade körfält), hantering av konflikter mellan ett tryggt körsätt och andra uppgifter som förare, kommunikation med passagerarna, särskilda hänsyn vid transport av vissa passagerargrupper (personer med funktionshinder, barn).

- 1.6 Mål: att vara i stånd att ombesörja en lastning och samtidigt uppfylla säkerhetskraven och ett korrekt utnyttjande av fordonet.

Krafter som påverkar fordon i rörelse, hur växellådan bäst utnyttjas i förhållande till fordonets last och vägförhållanden, beräkning av fordonets eller fordonstågets nyttolast, fördelning av lasten, effekter av överbelastning på en axel, fordonsstabilitet och gravitationscentrum.

⁽¹⁾ Rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstaterna inom EG (EGT L 199, 31.7.1985, s. 56).

2. *Tillämpning av bestämmelser*

För samtliga körkort

2.1 Mål: att känna till sociala förhållanden och bestämmelser inom vägtransportsektorn.

Maximala arbetstider inom transportsektorn, principer i, tillämpning och konsekvenser av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) 3821/85, påföljder vid bristande eller felaktig användning eller manipulering av färdskrivaren, kunskaper om sociala förhållanden inom vägtransportsektorn: rättigheter och skyldigheter för förare i fråga om grundläggande kompetens och fortbildning.

Körkort C, C + E, C1, C1 + E

2.2 Mål: att känna till bestämmelserna för godstransporter.

Intyg för att bedriva transportverksamhet, skyldigheter enligt standardavtalen för godstransporter, utformning av de dokument som ingår i transportkontrakten, internationella transporttillstånd, skyldigheter enligt konventionen om fraktavtal vid internationell godsbefordran på väg, internationella fraktsedlar, gränsöverskridande transporter, speditörer, särskilda dokument som medföljer godset.

Körkort D, D + E, D1, D1 + E

2.3 Mål: att känna till bestämmelserna för persontransporter.

Transport av särskilda passagerargrupper, säkerhetsutrustning i bussen, säkerhetsbälten, lastning av fordonet.

3. *Hälsa, vägtrafiksäkerhet och miljösäkerhet, service, logistik*

För samtliga körkort

3.1 Mål: vara medveten om riskerna i trafiken och om arbetsrelaterade olyckor.

Olika typer av arbetsrelaterade olyckor inom transportsektorn, statistik över trafikolyckor, lastbilars och bussars olycksfrekvens, personskador, materiella skador, ekonomiska konsekvenser.

3.2 Mål: kunna förebygga brottslighet och människosmuggling.

Allmän information, konsekvenser för föraren, förebyggande åtgärder, checklista, lagstiftningen om transportföretagens ansvar.

3.3 Mål: kunna förebygga fysiska risker.

Ergonomi: riskfyllda rörelser och arbetsställningar, fysisk kondition, hanteringsövningar, personlig säkerhet.

3.4 Mål: vara medveten om vikten av fysisk och psykisk förmåga.

Principer för en hälsosam och balanserad kost, effekter av alkohol, läkemedel eller andra ämnen som kan påverka beteendet, symptom på, orsaker till och effekter av trötthet och stress, den grundläggande arbets- och vilocykelns betydelse.

3.5 Mål: att kunna bedöma krissituationer.

Agerande i krissituationer: bedömning av situationen, hindra att olyckssituationen förvärras, kalla på hjälp, komma till skadades undsättning och ge första hjälpen åt skadade, vidta åtgärder vid brand, evakuera dem som befinner sig i lastbilar/passagerare i bussar, garantera alla passagerares säkerhet, reaktioner vid överfall, grundläggande principer för hur en olycksrapport skall utformas.

3.6 Mål: kunna uppvisa ett sådant beteende som bidrar till att företagets profil höjs.

Förarens uppträdande och företagets profil: hur kvaliteten på förarens tjänster är av betydelse för företaget, förarens olika roller, personer som föraren kan komma i kontakt med, fordonsunderhåll, uppläggning av arbetet, kommersiella och ekonomiska konsekvenser av tvister.

Körkort C, C + E, C1, C1 + E

3.7 Mål: att känna till ekonomiska villkor för godstransporter på väg och organisationen av marknaden.

Vägtransporter i förhållande till andra transportsätt (konkurrens, befraktare), olika typer av vägtransportverksamhet (transporter för andras räkning, för egen räkning, transportrelaterad verksamhet), organisationen av de vanligaste transportföretagen och transportrelaterad verksamhet, olika specialiserade transporter (tank- eller kyltransportbilar osv.), utvecklingen inom sektorn (diversifiering av tillhandahållna tjänster, järnväg/väg, underleverantörer, osv.).

Körkort D, D + E, D1, D1 + E

- 3.8 Mål: att känna till ekonomiska villkor för persontransporter på väg och organisationen av marknaden.

Persontransporter på väg i förhållande till olika transportsätt för persontransport (järnväg, personbilar), olika typer av vägtransportverksamhet för persontransport, gränspassage (internationella transporter), de vanligaste persontransportföretagens organisation.

Avsnitt 2: Obligatorisk grundläggande kompetens enligt artikel 3.1 a

- 2.1 *Alternativet med deltagande i utbildning och genomförande av prov*

Utbildning för grundläggande kompetens skall omfatta undervisning i samtliga de ämnen som återfinns i förteckningen i avsnitt 1. Längden på utbildningen för grundläggande kompetens skall uppgå till 280 timmar.

Varje aspirant skall köra individuellt minst tjugo timmar med ett fordon i den berörda kategorin som åtminstone uppfyller kraven för testfordon i direktiv 91/439/EEG.

Aspiranten skall under den individuella körningen enligt ovan följas av en instruktör som är anställd vid ett godkänt utbildningscentrum. Varje förare kan genomföra högst åtta av de tjugo timmarna individuell körning på en särskild bana eller med hjälp av en avancerad simulator för att bedöma graden av avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelser, särskilt i fråga om behärskningsgraden av fordonet vid olika väglag och olika väderleksförhållanden och körning vid olika tidpunkter på dygnet.

För förare enligt artikel 5.5 skall utbildningslängden för grundläggande kompetens uppgå till 70 timmar, varav fem timmar skall utgöras av individuell körning.

När utbildningen avslutats skall medlemsstaternas behöriga myndigheter eller det organ som dessa utsett pröva förarens kunskapsnivå skriftligt eller muntligt. Provet skall omfatta minst en fråga inom varje mål i förteckningen över ämnen i avsnitt 1.

- 2.2 *Alternativet med prov*

Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller det organ som de utsett skall anordna ett teoretiskt och ett praktiskt prov enligt nedan för att kontrollera om aspiranterna har den kunskapsnivå som krävs enligt avsnitt 1 när det gäller de angivna målen och ämnena.

- a) Det teoretiska provet skall bestå av minst två delar:
- Skrifliga frågor som antingen består av flervalsfrågor eller frågor med direkta svar, alternativt en kombination av dessa två typer.
 - Fallstudier.

Minimilängden på det teoretiska provet skall vara fyra timmar.

- b) Det praktiska provet skall bestå av två delar:
- Ett körprov som är avsett att göra det möjligt att bedöma graden av avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelser. Detta prov skall om möjligt äga rum på vägar utanför tätbebyggda områden, på motortrafikleder och motorvägar (eller liknande), samt på alla typer av vägar i stadsmiljö, och de bör utgöra prov på de olika svårigheter som en förare riskerar att råka ut för. Det är önskvärt att detta prov kan äga rum under olika trafiktäthetsförhållanden. Tiden för körning på väg bör utnyttjas optimalt för att aspiranten skall kunna bedömas på alla de trafikområden som denna måste kunna hantera. Minimilängden på detta prov är 90 minuter.
 - Ett praktiskt prov som åtminstone omfattar punkterna 1.4, 1.5, 1.6, 3.2, 3.3 och 3.5. Minimilängden på detta prov är 30 minuter.

De fordon som används under det praktiska provet skall åtminstone uppfylla kraven för testfordon i direktiv 91/439/EEG.

Det praktiska provet kan kompletteras med ett tredje prov som äger rum på en särskild bana eller med hjälp av en avancerad simulator för att bedöma graden av avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelser, särskilt i fråga om behärskningsgraden av fordonet vid olika väglag och olika väderleksförhållanden och körning vid olika tidpunkter på dygnet.

Längden på detta valfria prov har inte fastställts. I det fall föraren klarar detta prov kan längden på detta minska längden på det körprov på 90 minuter som anges i led i. Denna minskning får dock inte överstiga 30 minuter.

För förare enligt artikel 5.5 inskränker sig det teoretiska provet till de ämnen som avses i avsnitt 1, vilka berör de fordon som den nya grundläggande kompetensen gäller. Dessa förare måste dock genomgå det praktiska provet i dess helhet.

Avsnitt 3: Snabbförvärvad grundläggande kompetens enligt artikel 3.2

Utbildning för snabbförvärvad grundläggande kompetens skall omfatta undervisning i samtliga de ämnen som återfinns i förteckningen i avsnitt 1. Längden på utbildningen skall uppgå till 140 timmar.

Varje aspirant skall köra individuellt minst 10 timmar med ett fordon i den berörda kategorin som åtminstone uppfyller kraven för testfordon i direktiv 91/439/EEG.

Aspiranten skall under den individuella körningen enligt ovan följas av en instruktör som är anställd vid ett godkänt utbildningscentrum. Varje förare får genomföra högst fyra av de tio timmarna individuell körning på en särskild bana eller med hjälp av en avancerad simulator för att bedöma graden av avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelser, särskilt i fråga om behärsningen av fordonet vid olika väglag och olika väderleksförhållanden och körning vid olika tidpunkter på dygnet.

För förare enligt artikel 5.5 skall utbildningslängden för snabbförvärvad grundläggande kompetens uppgå till 35 timmar, varav två och en halv timme skall utgöras av individuell körning.

När utbildningen avslutats skall medlemsstaternas behöriga myndigheter eller det organ som dessa utsett pröva förarens kunskapsnivå skriftligt eller muntligt. Provet skall omfatta minst en fråga inom varje mål i förteckningen över ämnen i avsnitt 1.

Avsnitt 4: Obligatorisk fortbildning enligt artikel 3.1 b

Obligatoriska fortbildningskurser skall anordnas av ett godkänt utbildningscentrum. Längden på en sådan kurs skall uppgå till 35 timmar vart femte år och fördelas på perioder på minst sju timmar. Sådan fortbildning kan delvis tillhandahållas med hjälp av en avancerad simulator.

Avsnitt 5: Godkännande av den grundläggande kompetensen och fortbildningen

5.1 De utbildningscentrum som tillhandahåller utbildning för grundläggande kompetens samt fortbildning skall godkännas av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Ett sådant godkännande kan endast erhållas efter en skriftlig ansökan. Till den skriftliga ansökan skall följande handlingar bifogas:

- 5.1.1 Ett lämpligt kompetens- och utbildningsprogram som anger ämnen, plan för genomförande och undervisningsmetoder.
- 5.1.2 Lärarnas kvalifikationer och verksamhetsområden.
- 5.1.3 Information om undervisningslokaler, undervisningsmaterial, tillgängliga resurser för det praktiska arbetet och den fordonspark som används.
- 5.1.4 Villkoren för deltagande i utbildningen (antal deltagare).

5.2 Den behöriga myndigheten skall skriftligen godkänna utbildningen på följande villkor:

- 5.2.1 Utbildningen skall genomföras i enlighet med de dokument som bifogas ansökan.
- 5.2.2 Den behöriga myndigheten skall ha rätt att skicka bemyndigade personer för att närvara vid den utbildning som ges av de godkända utbildningscentrumen och ha rätt att kontrollera resursutnyttjandet och att utbildningen och proven fungerar väl.
- 5.2.3 Godkännandet kan återkallas eller förklaras vilande om villkoren inte längre uppfylls.

Det godkända utbildningscentrumet skall garantera att lärarna har god kännedom om de senaste bestämmelserna och utbildningskraven. Inom ramen för ett särskilt urvalsförfarande skall utbildarna ha dokumenterad kännedom om undervisningsmaterialet och undervisningsmetoder. När det gäller den praktiska delen av utbildningen skall utbildarna, i likhet med körskollärare som utbildar förare för tunga fordon, ha dokumenterad erfarenhet från föraryrket eller motsvarande förarerfarenhet.

Kursprogrammet skall utformas i enlighet med godkännandet och omfatta de ämnen som avses i avsnitt 1.

BILAGA II

BESTÄMMELSER OM EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS MODELL FÖR YRKESKOMPETENSBEVIS FÖR FÖRARE

1. De fysiska egenskaperna hos beviset skall vara i enlighet med ISO 7810 och ISO 7816-1.

De metoder som används för att kontrollera de fysiska egenskaperna hos beviset i syfte att fastställa att de följer de internationella normerna skall vara i enlighet med ISO 10373.

2. Yrkeskompetensbeviset för förare skall bestå av två sidor.

Sidan 1 skall innehålla följande:

- a) Rubriken "yrkeskompetensbevis för förare" i stort typsnitt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar beviset.
- b) Namnet på den medlemsstat som utfärdar beviset (frivillig uppgift).
- c) Nationalitetsbeteckningen för den medlemsstat som utfärdar beviset, inlagd i vitt i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, skall vara en av följande:

B: Belgien

DK: Danmark

D: Tyskland

GR: Grekland

E: Spanien

F: Frankrike

IRL: Irland

I: Italien

L: Luxemburg

NL: Nederländerna

A: Österrike

P: Portugal

FIN: Finland

S: Sverige

UK: Förenade kungariket

- d) De uppgifter som är särskiljande för beviset, numrerade enligt följande:

1. Innehavarens efternamn.
2. Innehavarens förnamn.
3. Innehavarens födelsedatum och födelseort.
4. a) Datum för utfärdandet.
b) Sista giltighetsdag.
c) Namnet på den behöriga myndighet som utfärdat yrkeskompetensbeviset för förare (får tryckas på sidan 2).
d) Ett annat nummer än körkortetsnummer, vilket kan användas för administrativa ändamål (frivillig uppgift).
5. a) Körkortets nummer.
b) Serienummer.
6. Ett fotografi av innehavaren.
7. Innehavarens underskrift.
8. Innehavarens normala hemvist (bostadsort) eller postadress (frivillig uppgift).
9. (Under) kategorier av fordon för vilka föraren uppfyller kraven på grundläggande kompetens och fortbildning.

- e) Orden "Europeiska gemenskapernas modell" skall finnas tryckta på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar beviset, och rubriken "yrkeskompetensbevis för förare" på gemenskapens övriga språk skall vara tryckta i blått och utgöra bakgrund på beviset:
- tarjeta de cualificación del conductor
 - chaufføruddannelsesbevis
 - Fahrerqualifizierungsnachweis
 - δελτίο επιμόρφωσης οδηγού
 - driver qualification card
 - carte de qualification de conducteur
 - cárta cáilíochta tiomána
 - carta di qualificazione del conducente
 - kwalificatiekaart bestuurder
 - carta de qualificação do motorista
 - kuljettajan ammattipätevyyskortti
 - yrkeskompetensbevis för förare
- f) Färganvisningar:
- blå: Pantone Reflex blue
 - gul: Pantone yellow

Sidan 2 skall innehålla följande:

- a) 9. (Under)kategorier av fordon för vilka föraren uppfyller kraven på grundläggande kompetens och fortbildning.
10. Den gemenskapskod som anges i artikel 10 i detta direktiv.
11. Ett utrymme där utfärdande medlemsstat kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av beviset eller som gäller trafiksäkerhet (frivillig uppgift). Om upplysningen faller under någon rubrik i denna bilaga skall den föregås av motsvarande siffra i rubriken.
- b) En förklaring till de numrerade rubrikerna på sidorna 1 och 2 av beviset (åtminstone rubrikerna 1, 2, 3, 4 a, 4 b, 4 c, 5 a, 5 b och 10).
- Om en medlemsstat önskar avfatta dessa texter på ett annat nationellt språk än danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska eller tyska skall medlemsstaten upprätta en tvåspråkig version av beviset där ett av de ovannämnda språken används, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna bilaga.

3. Säkerhet, inbegripet skydd för uppgifter

Bevisets olika grundläggande beståndsdelar är avsedda att utesluta varje slag av förfalskning eller manipulation och möjliggöra upptäckt av alla försök av sådant slag.

Medlemsstaten skall sörja för att bevisets säkerhetsnivå åtminstone är jämförbar med körkortets säkerhetsnivå.

4. Särskilda bestämmelser

Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna lägga till färger eller markeringar, exempelvis streckkod, nationella symboler och säkerhetsdetaljer, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i denna bilaga.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av bevisen får streckkoden inte innehålla någon annan information än vad som redan står att läsa på beviset eller som är nödvändig för utfärdandet av beviset.

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS MODELL FÖR YRKESKOMPETENSBEVIS FÖR FÖRARE

Sida 1

	YRKESKOMPETENSBEVIS	(MEDLEMSSTAT)
	FÖR FÖRARE	
6. FOTO	1.	
	2.	
	3.	
	4a.	4b.
	4c.	(4d.)
	5a.	5b.
	7.	
	(8.)	
9.		

Sida 2

11.	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	
	1. Efternamn	
2. Förnamn		
3. Födelsedatum och födelseort		
4a. Utfärdandedatum		
4b. Sista giltighetsdatum		
4c. Utfärdat av		
5a. Körkortets nummer		
5b. Serienummer		
10. Gemenskapskod		

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 september 2003

om förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse av byggprodukter enligt artikel 20.2 i rådets direktiv 89/106/EEG beträffande tappar för konstruktionsfogar

[delgivet med nr K(2003) 3159]

(Text av betydelse för EES)

(2003/639/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 13.4 i detta, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen skall välja det av de två förfaranden enligt artikel 13.3 i direktiv 89/106/EEG för bestyrkande av överensstämmelse av en produkt som är "minst betungande och samtidigt förenligt med kraven på säkerhet". Detta innebär att det är nödvändigt att besluta om huruvida en tillverkningskontroll i fabriken under tillverkarens ansvar är ett nödvändigt och tillräckligt villkor för bestyrkande av överensstämmelse för en bestämd produkt eller produktgrupp, eller om det av orsaker som rör uppfyllandet av de kriterier som avses i artikel 13.4 krävs att ett godkänt certifieringsorgan deltar.

(2) Enligt artikel 13.4 krävs att det förfarande som sålunda bestäms skall anges i uppdragen och i de tekniska specifikationerna. Det är därför önskvärt att definiera de produkter eller produktgrupper som avses i de tekniska specifikationerna.

(3) De två förfaranden som avses i artikel 13.3 beskrivs i detalj i bilaga III till direktiv 89/106/EEG. Det är därför nödvändigt att för varje produkt eller produktgrupp genom hänvisning till bilaga III klart ange vilka metoder som skall användas för genomförandet av dessa två förfaranden, eftersom det i bilaga III anges att vissa system i första hand skall användas.

(4) Det förfarande som avses i artikel 13.3 a motsvarar de system som anges i det första alternativet, utan fortlöpande övervakning, samt i det andra och det tredje alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III. Det förfarande som avses i artikel 13.3 b motsvarar de system som anges i avsnitt 2 i i bilaga III samt i det första alternativet, med fortlöpande övervakning i avsnitt 2 ii i bilaga III.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga byggkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de produkter och produktgrupper som anges i bilaga I skall överensstämmelsen bestyrkas genom ett förfarande där, förutom ett system för tillverkningskontroll i fabriken som genomförs av tillverkaren, även ett godkänt certifieringsorgan tar del i bedömningen och övervakningen av tillverkningskontrollen eller av själva produkten.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 1.

Artikel 2

Förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse enligt bilaga II skall anges i uppdragen för riktlinjerna för europeiskt tekniskt godkännande.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***Tappar för konstruktionsfogar:**

För användning i byggnader så att rörelser kan ske mellan de sammanbundna delarna (mellan plattor eller mellan plattor och väggar).

BILAGA II

BESTYRKANDE AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Anmärkning: För de produkter som är avsedda för flera av de användningsområden som anges för nedan nämnda produktgrupper sammanläggs det godkända organets uppgifter utgående från de system för bestyrkande av överensstämmelse som är tillämpliga.

Produktgrupp: **Tappar för konstruktionsfogar (1/2)**

System för bestyrkande av överensstämmelse

För den eller de produkter och det eller de användningsområden som anges nedan skall Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) specificera följande system för bestyrkande av överensstämmelse i de riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som är tillämpliga:

Produkt(er)	Användningsområde(n)	Nivå(er) eller klass(er)	System för bestyrkande av överensstämmelse
Tappar för konstruktionsfogar	För användningsområden som omfattas av bestämmelser när det gäller bärförmåga	—	2+

System 2+: Se första alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG, vilket omfattar certifiering av fabriken egen tillverkningskontroll av ett godkänt organ med utgångspunkt från första besiktning av fabriken och av fabriken egen tillverkningskontroll samt fortlöpande övervakning, bedömning och godkännande av fabriken egen tillverkningskontroll.

Systemet skall specificeras på ett sätt som gör att det kan tillämpas även när prestanda beträffande en viss egenskap inte behöver fastställas på grund av att minst en medlemsstat saknar bestämmelser för egenskapen i fråga (se artikel 2.1 i direktiv 89/106/EEG och i tillämpliga fall punkt 1.2.3 i tillämpningsdokumenten). I dessa fall får kontroll av egenskapen i fråga inte påtvingas tillverkaren om vederbörande inte önskar ange produktens prestanda i detta avseende.

Produktgrupp: **Tappar för konstruktionsfogar (2/2)**

System för bestyrkande av överensstämmelse

För den eller de produkter och det eller de användningsområden som anges nedan skall Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) specificera följande system för bestyrkande av överensstämmelse i de riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som är tillämpliga:

Produkt(er)	Användningsområde(n)	Nivå(er) eller klass(er) (reaktion vid brandpåverkan)	System för bestyrkande av överensstämmelse
Tappar för konstruktionsfogar	För användningsområden som omfattas av bestämmelser om reaktion vid brandpåverkan	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		(A1 a E) (***), F	4

System 1: Se avsnitt 2 i i bilaga III till direktiv 89/106/EEG, utan revisionsprovning av stickprov.

System 3: Se andra alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG.

System 4: Se tredje alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG.

(*) Produkter/material för vilka ett klart identifierbart skede av tillverkningsprocessen leder till en bättre klassificering med avseende på reaktion vid brandpåverkan (t.ex. genom tillsättning av brandhämmande ämnen eller en begränsning av organiskt material).

(**) Produkter/material som inte omfattas av fotnot (*).

(***) Produkter/material som inte behöver genomgå provning med avseende på reaktion vid brandpåverkan (t.ex. produkter/material i klass A1 enligt kommissionens beslut 96/603/EG, i dess ändrade lydelse).

Systemet skall specificeras på ett sätt som gör att det kan tillämpas även när prestanda beträffande en viss egenskap inte behöver fastställas på grund av att minst en medlemsstat saknar bestämmelser för egenskapen i fråga (se artikel 2.1 i direktiv 89/106/EEG och i tillämpliga fall punkt 1.2.3 i tillämpningsdokumenten). I dessa fall får kontroll av egenskapen i fråga inte påtvingas tillverkaren om vederbörande inte önskar ange produktens prestanda i detta avseende.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 september 2003

om förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse av byggprodukter enligt artikel 20.2 i rådets direktiv 89/106/EEG beträffande byggsatser för ytterväggsbeklådnader

[delgivet med nr K(2003) 3160]

(Text av betydelse för EES)

(2003/640/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 13.4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen skall välja det av de två förfaranden enligt artikel 13.3 i direktiv 89/106/EEG för bestyrkande av överensstämmelse av en produkt som är "minst betungande och samtidigt förenligt med kraven på säkerhet". Detta innebär att det är nödvändigt att besluta om huruvida en tillverkningskontroll i fabriken under tillverkarens ansvar är ett nödvändigt och tillräckligt villkor för bestyrkande av överensstämmelse för en bestämd produkt eller produktgrupp, eller om det av orsaker som rör uppfyllandet av de kriterier som avses i artikel 13.4 krävs att ett godkänt certifieringsorgan deltar.
- (2) Enligt artikel 13.4 krävs att det förfarande som sålunda bestäms skall anges i uppdragen och i de tekniska specifikationerna. Det är därför önskvärt att definiera de produkter eller produktgrupper som avses i de tekniska specifikationerna.
- (3) De två förfaranden som avses i artikel 13.3 beskrivs i detalj i bilaga III till direktiv 89/106/EEG. Det är därför nödvändigt att för varje produkt eller produktgrupp genom hänvisning till bilaga III klart ange vilka metoder som skall användas för genomförandet av dessa två förfaranden, eftersom det i bilaga III anges att vissa system i första hand skall användas.
- (4) Det förfarande som avses i artikel 13.3 a motsvarar de system som anges i det första alternativet, utan fortlöpande övervakning, samt i det andra och det tredje

alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III. Det förfarande som avses i artikel 13.3 b motsvarar de system som anges i avsnitt 2 i i bilaga III samt i det första alternativet, med fortlöpande övervakning i avsnitt 2 ii i bilaga III.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga byggkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de produkter och produktgrupper som anges i bilaga I skall överensstämmelsen bestyrkas genom ett förfarande där, förutom ett system för tillverkningskontroll i fabriken som genomförs av tillverkaren, även ett godkänt certifieringsorgan tar del i bedömningen och övervakningen av tillverkningskontrollen eller av själva produkten.

Artikel 2

Förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse enligt bilaga II skall anges i uppdragen för riktlinjerna för europeiskt tekniskt godkännande.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 1.

*BILAGA I***Byggsatser för ytterväggsbeklädnader:**

För ytterväggar eller yttre beklädnad av väggar.

BILAGA II

Anmärkning: För de produkter som är avsedda för flera av de användningsområden som anges för nedan nämnda produktgrupper sammanläggs det godkända organets uppgifter utgående från de system för bestyrkande av överensstämmelse som är tillämpliga.

Produktgrupp: **Byggsatser för ytterväggsbeklådnader (1/2)**

System för bestyrkande av överensstämmelse

För den eller de produkter och det eller de användningsområden som anges nedan skall Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) specificera följande system för bestyrkande av överensstämmelse i de riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som är tillämpliga:

Produkt(er)	Användningsområde(n)	Nivå(er) eller klass(er)	System för bestyrkande av överensstämmelse
Byggsatser för ytterväggsbeklådnader	För ytterväggar eller yttre beklådning av väggar	—	2+

System 2+: Se första alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG, vilket omfattar certifiering av fabriken egen tillverkningskontroll av ett godkänt organ med utgångspunkt från första besiktning av fabriken och av fabriken egen tillverkningskontroll samt fortlöpande övervakning, bedömning och godkännande av fabriken egen tillverkningskontroll.

Systemet skall specificeras på ett sätt som gör att det kan tillämpas även när prestanda beträffande en viss egenskap inte behöver fastställas på grund av att minst en medlemsstat saknar bestämmelser för egenskapen i fråga (se artikel 2.1 i direktiv 89/106/EEG och i tillämpliga fall punkt 1.2.3 i tillämpningsdokumenten). I dessa fall får kontroll av egenskapen i fråga inte påtvingas tillverkaren om vederbörande inte önskar ange produktens prestanda i detta avseende.

Produktgrupp: **Byggsatser för ytterväggsbeklådnader (2/2)**

System för bestyrkande av överensstämmelse

För den eller de produkter och det eller de användningsområden som anges nedan skall Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) specificera följande system för bestyrkande av överensstämmelse i de riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som är tillämpliga:

Produkt(er)	Användningsområde(n)	Nivå(er) eller klass(er) (reaktion vid brandpåverkan)	System för bestyrkande av överensstämmelse
Byggsatser för ytterväggsbeklådnader	För användningsområden som omfattas av bestämmelser om reaktion vid brandpåverkan	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		(A1 a E) (***), F	4

System 1: Se avsnitt 2 i i bilaga III till direktiv 89/106/EEG, utan revisionsprovning av stickprov.

System 3: Se andra alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG.

System 4: Se tredje alternativet i avsnitt 2 ii i bilaga III till direktiv 89/106/EEG.

(*) Produkter/material för vilka ett klart identifierbart skede av tillverkningsprocessen leder till en bättre klassificering med avseende på reaktion vid brandpåverkan (t.ex. genom tillsättning av brandhämmande ämnen eller en begränsning av organiskt material).

(**) Produkter/material som inte omfattas av fotnot (*).

(***) Produkter/material som inte behöver genomgå provning med avseende på reaktion vid brandpåverkan (t.ex. produkter/material i klass A1 enligt kommissionens beslut 96/603/EG, i dess ändrade lydelse).

Systemet skall specificeras på ett sätt som gör att det kan tillämpas även när prestanda beträffande en viss egenskap inte behöver fastställas på grund av att minst en medlemsstat saknar bestämmelser för egenskapen i fråga (se artikel 2.1 i direktiv 89/106/EEG och i tillämpliga fall punkt 1.2.3 i tillämpningsdokumenten). I dessa fall får kontroll av egenskapen i fråga inte påtvingas tillverkaren om vederbörande inte önskar ange produktens prestanda i detta avseende.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 september 2003

om användning av färgfotografier eller andra illustrationer för att varna för hälsorisker på tobaksförpackningar

[delgivet med nr K(2003) 3184]

(Text av betydelse för EES)

(2003/641/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2001/37/EG måste varje styckförpackning med tobaksvaror och alla yttre omslag, med undantag av genomskinliga ytteromslag, förses med en allmän varningstext och en kompletterande varningstext från förteckningen i bilaga I till det direktivet, utom när det gäller tobaksvaror för användning i munnen och andra tobaksvaror som inte är avsedda att rökas.
- (2) Medlemsstaterna kan bestämma huruvida det måste finnas varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer på förpackningar med vissa eller alla slag av tobaksvaror, utom när det gäller tobaksvaror för användning i munnen och andra tobaksvaror som inte är avsedda att rökas.
- (3) Om medlemsstaterna kräver kompletterande varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer, måste dessa följa de bestämmelser som antagits av kommissionen.
- (4) I direktiv 2001/37/EG infördes nya märkningsbestämmelser som väsentligt ändrar tobaksförpackningarnas utseende, särskilt när det gäller varningstexternas storlek och grafiska utformning. För att den visuella effekt som uppnås genom den nya utformningen skall kunna utnyttjas maximalt bör utformningen förbli oförändrad en viss tid innan man inför färgfotografier och andra illustrationer.
- (5) Forskning och erfarenheter från andra länder som har börjat använda färgfotografier för att varna för hälsorisker har visat att varningar som inbegriper färgfotogra-

fier eller andra illustrationer kan vara effektiva när det gäller att motverka rökning och att upplysa allmänheten om de hälsorisker som rökning medför. Användningen av fotografier på tobaksförpackningar är därför ett av de viktigaste leden i en allsidig och integrerad politik mot rökning och annat tobaksbruk.

- (6) Med tanke på den kulturella mångfalden i Europeiska unionen bör det finnas flera färgfotografier eller andra illustrationer att välja mellan för var och en av de kompletterande varningstexter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2001/37/EG.
- (7) Om medlemsstaterna kräver varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer, bör man se till att dessa visuella element inte är skymda eller försämrade på något annat sätt.
- (8) Om medlemsstaterna kräver varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer, bör man tillåta en övergångsperiod så att nödvändiga förändringar kan införas i tillverkningen och förpackningen av tobaksprodukter och så att befintliga lager kan avyttras. Användning av etiketter som inte kan avlägsnas bör tillåtas för andra tobaksvaror än cigaretter.
- (9) Införandet av varningar som består av bilder bör övervakas och deras effektivitet regelbundet bedömas.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i det här beslutet är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 10 i direktiv 2001/37/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta beslut fastställs regler för användning av färgfotografier eller andra illustrationer på tobaksförpackningar för att skildra och förklara rökningens följder för hälsan.

⁽¹⁾ EGT L 194, 18.7.2001, s. 26.

2. Detta beslut skall gälla de medlemsstater som beslutar att använda färgfotografier eller andra illustrationer tillsammans med de kompletterande varningstexter som krävs enligt direktiv 2001/37/EG på förpackningar med vissa eller alla slag av tobaksvaror, utom förpackningar med tobaksvaror för användning i munnen och andra tobaksvaror som inte är avsedda att rökas.

3. Om medlemsstaterna kräver varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer, skall dessa följa de bestämmelser som fastställs i detta beslut.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut skall definitionerna i artikel 2 i direktiv 2001/37/EG gälla.

Följande definitioner skall även gälla:

1. *tobaksförpackningar*: alla slag av styckförpackningar och alla yttre förpackningsmaterial som förekommer vid detaljförsäljning av tobaksvaror, med undantag av genomskinliga ytteromslag,
2. *kompletterande varningstext*: någon av de varningstexter som avses i artikel 5.2 b och i bilaga I till direktiv 2001/37/EG,
3. *källdokument*: alla elektroniska filer som tillhandahålls av kommissionen och som innehåller en kombinerad varning,
4. *kombinerad varning*: en varning som består av ett fotografi eller en annan illustration och motsvarande kompletterande varningstext som föreskrivs i artikel 5.2 b och i bilaga I till direktiv 2001/37/EG, såsom den återges i respektive källdokument.

Artikel 3

Arkiv med källdokument

1. Kommissionen skall senast den 30 september 2004 tillhandahålla ett arkiv med förhandstestade källdokument, så att det finns flera färgfotografier eller andra illustrationer att välja mellan för var och en av de kompletterande varningstexter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2001/37/EG.
2. Kommissionen skall tillhandahålla källdokumenterna på begäran. De tekniska specifikationerna för tryckning skall tillhandahållas av kommissionen och får inte ändras i något som helst avseende.
3. Kommissionen skall bistås av vetenskapliga och tekniska experter vid upprättande av arkivet med källdokument.
4. De utvalda källdokumenterna skall överlämnas för yttrande till den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 10 i direktiv 2001/37/EG.

Artikel 4

Användning av kombinerade varningar

1. Om medlemsstaterna kräver varningar för hälsorisker i form av färgfotografier eller andra illustrationer skall de tobaksförpackningar för vilka det krävs sådana fotografier förses med en kombinerad varning tagen uteslutande från de källdokument som kommissionen tillhandahåller, utan att någon del av varningen ändras.

Medlemsstaterna får välja de källdokument som är mest ändamålsenliga med tanke på konsumenterna i sina länder.

2. För de kombinerade varningarna gäller följande:

- a) De skall alterneras på ett sådant sätt att alla de kompletterande varningstexterna förekommer regelbundet.
- b) De skall tryckas på tobaksförpackningens andra mest synliga yta, i enlighet med formatet och proportionerna i källdokumentet och den grafiska helhet som bilden och texten bildar.
- c) De skall täcka hela det område som reserverats för den kompletterande varningstexten och skall placeras parallellt med paketets övre kant och på samma led som den övriga informationen på förpackningen.
- d) De skall reproduceras enligt de tekniska specifikationer för tryckning som skall tillhandahållas av kommissionen.
- e) De skall omges av en svart ram som skall vara minst 3 mm och högst 4 mm bred och som inte får inkräkta på någon del av text eller bild i den kombinerade varningen.

3. Den kombinerade varningen skall täcka minst 40 procent av utsidan av den andra mest synliga ytan på tobaksvarans styckförpackning. Denna procentandel skall ökas till 45 procent för medlemsstater med två officiella språk och till 50 procent för medlemsstater med tre officiella språk.

När det gäller styckförpackningar avsedda för andra varor än cigaretter, där den mest synliga ytan är större än 75 cm², skall den kombinerade varningen täcka minst 22,5 cm² av den andra mest synliga ytan. Denna yta skall ökas till 24 cm² för medlemsstater med två officiella språk och till 26,25 cm² för medlemsstater med tre officiella språk.

4. När det gäller andra tobaksvaror än cigaretter får de kombinerade varningarna fästas vid förpackningarna som klistermärken, under förutsättning att dessa inte kan avlägsnas. Reproduktionen av de kombinerade varningarna på klistermärken skall följa de tekniska specifikationer för tryckning som tillhandahålls av kommissionen.

5. Medlemsstaterna får föreskriva att de kombinerade varningarna skall åtföljas av en hänvisning, utanför varningsrutan, till den utfärdande myndigheten. Dessutom får de kombinerade varningarna, om medlemsstaterna kräver det, innehålla andra visuella element, t.ex. logotyper med eller utan telefonnummer till sluta-röka-linjer, e-postadresser eller adresser till webbplatser med information till konsumenterna om vilka myndigheter som utfärdat varningen och om det stöd man kan få om man vill sluta röka.

6. Förutom i de fall som avses i punkt 5, får de kombinerade varningarna inte kommenteras, formuleras om eller hänvisas till i någon form på tobaksförpackningen.

Artikel 5

De kombinerade varningarnas visuella integritet

1. För de kombinerade varningarna gäller följande:
 - a) De skall tryckas på ett sådant sätt att de inte kan avlägsnas eller utplånas och får inte på något sätt döljas eller brytas av något annat skriftligt eller bildmässigt inslag eller när paketet öppnas. Det skall vara förbjudet att trycka de kombinerade varningarna på skattemärket eller prismärkningen på styckförpackningarna.
 - b) De skall placeras på ett sätt som garanterar att ingen del av text eller bild i de kombinerade varningarna bryts när förpackningen öppnas.
2. Om medlemsstaterna beslutar att kräva att kombinerade varningar används på tobaksförpackningar, skall de anta nödvändiga bestämmelser för att förhindra att man genom att använda något slag av ytteromslag, påse, fodral, låda eller annat emballage helt eller delvis döljer eller bryter de kombinerade varningarna eller någon del av dem.
3. Skattemärken eller prismärkningen får inte placeras så att de helt eller delvis döljer eller bryter de kombinerade varningarna eller någon del av dem.
4. De hänvisningar eller andra element som nämns i artikel 4.5 får inte hindra eller hämma åskådliggörandet av de kombinerade varningarna.

Artikel 6

Genomförande

Om medlemsstaterna beslutar att kräva att man använder kombinerade varningar på tobaksförpackningar, skall de anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta beslut.

De skall tillämpa dessa bestämmelser tidigast från och med den 1 oktober 2004.

Bestämmelserna skall föreskriva tillräckligt långa övergångsperioder så att nödvändiga förändringar kan införas i tillverkningen och förpackningen av tobaksvaror och så att befintliga lager kan avyttras, särskilt när det gäller små och medelstora företag.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta beslut eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna skall själva bestämma hur hänvisningen skall göras.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta beslut och skall vartannat år informera kommissionen om tillämpningen av dessa bestämmelser. I informationen skall det ingå en konsekvensbedömning som särskilt gäller konsumenternas vanor, med särskild inriktning på barn och ungdomar.

Artikel 7

Rapportering och ändringar

1. Senast 30 september 2006 och därefter vartannat år skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta beslut till den kommitté som inrättats enligt artikel 10 i direktiv 2001/37/EG. Dessa rapporter skall bygga på den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 6 fjärde stycket i detta beslut.
2. När rapporterna läggs fram skall kommissionen särskilt ange vilka faktorer som bör ses över eller vidareutvecklas med hänsyn till tidigare erfarenheter och nya vetenskapliga rön.
3. De vetenskapliga och tekniska experter som avses i artikel 11 i direktiv 2001/37/EG skall hjälpa kommissionen att utarbeta rapporterna.
4. Information om tillämpningen av detta beslut skall också ingå i de rapporter om genomförandet av direktiv 2001/37/EG som kommissionen enligt artikel 11 i det direktivet vartannat år skall överlämna till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 8

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2003/642/RIF

av den 22 juli 2003

om tillämpningen på Gibraltar av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska Unionens medlemsstater är delaktiga i

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska Unionens medlemsstater är delaktiga i ⁽¹⁾ ("konventionen om korruption"), och

av följande skäl:

- (1) Konvention om korruption upprättades genom rådets akt av den 26 maj 1997.
- (2) Ingenting föreskrevs i konventionen om korruption vad gäller dess tillämpning på Gibraltar.
- (3) Konventionen om korruption och flera andra konventioner, som upprättats på samma grundval, ingicks enligt Avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen före juni 2000 ⁽²⁾ och omfattade vid den tidpunkten inte Gibraltar.
- (4) Förenade kungariket ansvarar för Gibaltars internationella förbindelser.

- (5) Det är önskvärt att konventionen om korruption tillämpas på Gibraltar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konventionen om korruption skall tillämpas på Gibraltar.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träder i kraft samma dag som det offentliggörs.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ Den tidpunkt då arrangemangen mellan Spanien och Förenade kungariket rörande myndigheter i Gibraltar i samband med EU:s och EG:s instrument och därmed förbundna fördrag trädde i kraft.